

Taffel. Vi faa kun Oplysning om Retterne og Musikken. Til Bedømmelsen af Spiritusnydelsens Størrelse i de højere Samfundskredse vilde det have været oplysende, om vi havde faaet angivet ogsaa Vinene ved Kongemiddagen. Men heldigvis beretter den højtærede Justitsministers Organ om Vinenes Mængde, Godhed og Beskaffenhed og Navne ved den parlamentariske Middag. Der havde om Formiddagen været Frokost, saa Ministrene og de andre Deltagere vare godt forberedte, da de mødte til den parlamentariske Diner. De begyndte med Sparkling Hoch, derefter Saint Emilion 1900, derefter Beaune af 1900, saa fik de Moët-Chandon, White-Star, altsaa en meget fin Champagne, men da de havde faaet denne, kunde de ikke nøjes dermed, de maatte have mere Champagne af anden Art og Aargang, og saa fik de Moët-Chandon Brut 1898; det er vist en, der kan slaa! Den kan maaske godt maale sig med disse tre Pægle Bittere og 1½ Pot Brændevin, som de 4 Husarer drak. Saa fik de....

Formanden: Jeg vil ikke gerne afbryde det ærede Medlem, men jeg vil dog henstille, om ikke det ærede Medlem selv finder, at det er noget langt borte fra det, der ligger for.

Borgbjerg: Nej, det ligger meget nær ved de 3 Pægle Bitter og 1½ Pot Brændevin, som Krigsministeren nævnte.

Formanden: Det ærede Medlems Bemærkninger ere ikke i Tilslutning til Dagsordenen.

Borgbjerg: Det er Krigsministeren, der har faaet denne Spiritus ind i Debatten. Jeg har ikke villet lade denne Spiritus blive staaende, der hvor Krigsministeren satte den. Jeg vil ogsaa se lidt paa, hvordan Spiritus i Almindelighed er i Brug i det nuværende Samfund, og i den Henseende har jeg anført det autentiske Organ. Nu er der ingen Tvivl om, at ved denne Lejlighed have Ministrene, hvis de blot have drukket et Glas eller to, drukket lige saa meget ren Alkohol som de Soldater den Aften (*Afbrydelse:* Hvis de have

drukket helt til Bunds) Ja, hvis de have drukket ordentlig af det, men vi vide jo ogsaa, at Ministrene slet ikke ere saa bange for ved en saadan selskabelig Lejlighed at stikke ganske godt til Varerne — det have vi ogsaa haft Eksempler paa i denne Sommer.

Naar derfor Ministeren med saadan Forargelse taler om Drikkeriet mellem de menige Soldater, vil jeg bede ham om i Gerningen at gøre Alvor af Sagen ogsaa indenfor sin Samfundskreds. Der bliver jo oprettet saa mange Slags Afholdsforeninger i disse Aar indenfor forskellige Samfundsklasser. Der er jo en glædelig Fremgang i den Sag. Der oprettes nu Afholdsforeninger for Studenter, Læger, Lærere, ja endogsaa for Præster, skønt Præsterne for nogle Aar siden drak 11 forskellige Slags Vine ved en Kirkeindvielse. Var der nu endelig ikke Anledning til, at vi ogsaa fik en Afholdsforening for danske Ministre? Fik vi det, tror jeg, at en Minister i Fremtiden med noget mere Hold i sin Forargelse kunde beskyldte de menige Soldater for at drikke for meget.

Denne alt for stærke Spiritusnydelse ligesom ogsaa hele den Aand og Tone, der regerer paa Kaserne, hænger ogsaa sammen med hele Militærvæsenet. Thi hvad nu end det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) mener derom, saa hænger dog Beruselse og Slagsmaal sammen med hele Militærvæsenet. Krigen er jo kun et organiseret Slagsmaal. Det hører ganske nøje sammen. Det viste sig ogsaa i den sidste Krig i Mantschuriet, at man daarlig kunde faa Soldaterne til at gaa i Krig i vore Dage, uden at man drak dem mere eller mindre fulde i Brændevin. Det er det virkelige Forhold, at der er en meget nøje indre Sammenhæng mellem Beruselse og Krigsvæsen. Det at slaas, enten det nu er indbyrdes eller internationalt, er en Slags Beruselse: man har tabt Besindelsen, er kommen fra det Retsstandpunkt, som ellers alle moderne Mennesker staa paa.

Jeg havde endnu enkelte Bemærkninger tilbage at gøre, men da Debatten rimeligvis vil blive fortsat, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Christian Rasmussen) vel endnu har adskilligt at føje til, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.